

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și
Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de avocații Ion Arhiliuc și Gheorghe Arhiliuc în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Brăilean Anatolie Nicolae, născut la 03 septembrie 1982, originar și domiciliat s. Japca, r-nul Florești.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.11.2012 - 07.04.2015;

Instanța de apel: 28.04.2015 - 16.12.2015;

Instanța de recurs: 04.03.2016 - 14.06.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 07 aprilie 2015, Anatolie Brăilean a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare;
- art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță, a constatat în fapt că, Anatolie Brăilean, la 21 iulie 2012, aproximativ la orele 00:00-03:00, aflându-se în apropierea uscătoriei de tutun din s. Japca, r-nul Florești, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obrăznicie deosebită, fără nici un motiv, i-a aplicat lui Gheorghe Tricolici multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 142 „A” din 29 august 2012, vătămări corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

Tot el, la 21 iulie 2012, aproximativ la orele 00:00-03:00, aflându-se în apropierea uscătoriei de tutun din s. Japca, r-nul Florești, în timpul săvârșirii acțiunilor huliganice față de Gheorghe Tricolici, intenționat, cu scopul vătămării integrității corporale, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 142 „A” din 29 august 2012, vătămări corporale medii, cu

dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Avocatul Gheorghe Arhiliuc în numele inculpatului, a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului Anatolie Brăilean pe ambele capete de învinuire.

În motivarea apelului a invocat că, lipsesc probe care ar demonstra incontestabil vinovăția inculpatului în faptele incriminate, prima instanță bazându-și hotărârea de condamnare în exclusivitate pe declarațiile depuse de partea vătămată Gheorghe Tricolici și martorul Ivan Brăilean, care sunt persoane cointeresate de condamnarea inculpatului, ambii fiind condamnați prin sentința Judecătorei Florești din 09 martie 2015, pentru furtul săvârșit la 22 iulie 2012, de pe teritoriul fostei uscătorii de tutun din s. Japca, r-nul Florești.

Totodată, în opinia apărării, acțiunile lui Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean urmau a fi încadrate în baza art. 187 alin. (2) Cod penal și nu în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, or respectivii au fost depistați de paznicul Ion Șargarovschii în timpul săvârșirii infracțiunii de furt, din care motiv l-au maltratat pe ultimul.

În opinia apelantului, este absurd faptul, că între aceleași persoane, în același loc și interval de timp, acțiunile lui Anatolie Brăilean, care i-a depistat pe Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean pe teritoriul uscătoriei de tutun, în timp ce respectivii îl maltratau pe paznicul Ion Șargarovschii, să fie calificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, pe când acțiunile celor doi au fost calificate în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, or, faptele imputate lui Anatolie Brăilean cad sub incidența prevederilor legitimei apărări, acesta intervenind în timpul atacului din partea lui Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean.

De rând cu aceasta, instanța eronat a constatat faptul că, leziunile corporale depistate la Gheorghe Tricolici au fost aplicate de către Anatolie Brăilean, deoarece medicul traumatolog Valeriu Olaru, fiind interogat în calitate de martor a declarat că, la internarea lui Gheorghe Tricolici, acesta a fost examinat clinic și radiologic, fiindu-i stabilită diagnoza: traumatism cranio-cerebral, comoție cerebrală, contuzia toracelui și a regiunii lombare, nefiindu-i depistate careva fracturi, astfel fiind cert stabilit, faptul că respectivele fracturi i-au fost cauzate lui Gheorghe Tricolici după externarea acestuia din staționar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel, a reținut corectitudinea aplicării de către prima instanță pe parcursul judecării cauzei a normelor legislației procesuale penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală și completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal, în limita învinuirii formulate în rechizitoriu, cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce.

Astfel, concluzionând ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Brăilean Anatolie în săvârșirea infracțiunii de huliganism însoțit de vătămarea intenționată

medie a integrității corporale a părții vătămate Gheorghe Tricolici, prima instanță corect a statuat la baza verdictului de condamnare, cumulul de probe administrate în cauză de către organul de urmărire penală, cercetarea minuțioasă a căror s-a efectuat în cadrul ședințelor de judecată, cu expunerea lor detaliată în conținutul sentinței de condamnare și care suplimentar au fost verificate de către instanța de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Gheorghe Tricolici; martorilor Elena Țurcan; Ivan Brăilean; Viorica Barbăscumpă; Tudor Galben; Adela Ștefăneț; Valeriu Olaru; Raisa Brăilean; Pantelemon Bezede; Ion Șargarovschii; Valentina Galben; Pantelemon Carpovici; expertului Mihai Herescu; probele materiale: denunțul lui Gheorghe Tricolici din 06 august 2012 cu privire la tragerea la răspunderea penală a lui Anatolie Brăilean pentru maltratarea sa fără nici un motiv în noaptea spre 21 iulie 2012, cauzându-i vătămări corporale medii (f.d.6 vol.I); raportul de constatare medico-legală nr. 333 din 23 – 26 iulie 2012, potrivit cărui în rezultatul examenului medico-legal la Gheorghe Tricolici, au fost depistate: echimoză periorbital dreapta cu hemoragii în globul ocular, echimoze pectoral bilateral, brațul stâng și în regiunea lombară pe stânga, excoriații pe gamba stângă; traumatism vertebro-medular cu caracter închis manifestat prin fracturi ale apofizelor transversale a proceselor transversale stângi ale vertebrelor lombare L1-L4. Leziunile constatate au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur sau la lovire de așa obiect, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și conform acestui criteriu, în ansamblu, se califică ca vătămări corporale medii (f.d.20-21, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 21 august 2012 dintre bănuitul Anatolie Brăilean și martorul Ivan Brăilean, care a confirmat maltratarea lui Gheorghe Tricolici de către bănuitul (f.d.46,49, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 21 august 2012 dintre bănuitul Anatolie Brăilean și partea vătămată Gheorghe Tricolici, potrivit căruia, ultimul susține maltratarea sa neîntemeiată de către bănuitul (f.d.47-48, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 21 august 2012 dintre martorul Ion Șargarovschii și partea vătămată Gheorghe Tricolici, prin care primul susține, că a fost maltratată de către ultimul împreună cu o altă persoană (f.d.50, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 142 „A” din 29 august 2012, potrivit cărui la Gheorghe Tricolici au fost depistate: fracturi ale proceselor transversale L1-L4 pe stânga cu deplasarea fragmentelor și echimoze la nivel lombar pe stânga, o echimoză periorbital dreapta cu hemoragii în conjunctivă, la nivel pectoral și brațul stâng, excoriații pe gamba stângă, care se datorează acțiunilor multiple repetate cu obiecte dure contondente, cu suprafața de impact limitată, prin mecanism de lovire și fricțiune (excoriațiile) și se califică drept vătămare corporală medie, care au produs o dereglare a sănătății de lungă durată, peste 21 zile, ele pot data din 20 - 21 iulie 2012 (f.d.54, vol.I); raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 229 din 01 – 16 iulie 2014, potrivit căruia la Gheorghe Tricolici s-au depistat: echimoză violacee în regiunea periorbitală din dreapta 5x4 cm; 2 echimoze de culoare violacee în regiunea cutiei toracice suprafața anterio-laterală 7x5 cm și 2,5x2 cm; echimoză violacee în regiunea cutiei toracice din stânga 3x2 cm; echimoze violacee în regiunea brațului stâng, 1/3 superioară, suprafața anterioară 1,5x1 cm, suprafața laterală 4,5x3 cm; echimoză violacee în regiunea brațului stâng 1/3 medie, suprafața posterioară 5x3 cm; echimoză violacee în

regiunea lombară din stânga 4x2 cm, în protecția vertebrelor L1-L4; fractura apofizelor transversale a vertebrelor L1-L4 din stânga cu deplasare; multiple excoriații în regiunea gambei stângi 1/3 medie și distală, suprafața antero-medială și posterioară, cu dimensiunile de la 1,5x0,3 cm până la 4x2 cm, care au fost produse la acțiunea traumatică prin mecanism de lovire cu un(ele) obiect(e) dur(e), contondent(e), posibil în timpul (21 iulie 2012) și circumstanțele indicate, care în ansamblu, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 zile și conform acestui raport se califică ca vătămare medie.

Formarea leziunilor corporale depistate la Tricolici Gheorghe în rezultatul unei căderi simple se exclude. Reieșind din datele fișei medicale nr. 7334 la 23 iulie 2012 lui Tricolici Gheorghe i s-a efectuat radiografia coloanei vertebrale, regiunea lombară, iar la 25 iulie 2012 s-a efectuat tomografie computerizată a aceleiași regiuni, prin ce, posibil și se explică divergența, deoarece examinarea prin tomografie computerizată este mult mai informativă decât examinarea radiologică. Formarea fracturii apofizelor transversale a vertebrelor L1-L4, în urma ridicării unui obiect din metal cu o greutate mare se exclude.

Vătămrile corporale depistate la Tricolici Gheorghe au influențat asupra poziției corpului, manifestată prin factor dolo (dureri), care poartă un caracter individual și permit efectuarea căror-va acțiuni active, inclusiv deplasarea în căruță în calitate de căruțaș. Vătămrile corporale depistate la Tricolici Gheorghe au fost cauzate de acțiunea fizică prin mecanism de lovire și nicidecum ca consecință a unei maladii (f.d.28-34 vol.II); raportul de constatare medico-legală nr. 330 din 23 iulie 2012, potrivit căruia, în rezultatul examenului medico-legal la Ion Șargarovschi, au fost depistate: excoriație pe bărbie, plăgi pe buza superioară și inferioară, luxația a 5 dinți.

Leziunile enumerate au fost cauzate ca rezultat al unor lovituri repetate cu un obiect(e) dur(e) contondent(e) sau la lovirea de asemenea obiecte, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată, pe un termen mai mare de șase zile și nu mai mare de 21 de zile și în ansamblu se califică ca vătămări corporale ușoare (f.d.35 vol.II).

Respingând apelul, instanța a reținut corectitudinea concluziei primei instanțe privind vinovăția inculpatului Anatolie Brăilean în săvârșirea infracțiunilor de huliganism însoțit de vătămarea corporală intenționată medie a părții vătămate Gheorghe Tricolici, reținând în acest sens explicațiile din pct. 3), 14) ale Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism” și doctrina penală.

Raportând aspectele de fapt ale cauzei la normele legale, instanța de apel a menționat, că comportamentul manifestat de către inculpatul Anatolie Brăilean în noaptea spre 21 iulie 2012, aproximativ la orele 00:00-03:00, în timp ce se afla în apropierea uscătoriei de tutun din s. Japca, r-nul Florești, care prin sine constituie un loc public, ținând cont de faptul, că se află în raza localității, nu departe de alte edificii de menire social-alimentară vizitate de cetățenii localității, în prezența altor persoane a inițiat un conflict cu partea vătămată Tricolici Gheorghe, înjurându-l sub pretextul pretinsei sustrageri, ce a congrescut în maltratarea acestuia, tulburând liniștea cetățenilor prezenți la fața locului, prin încălcarea grosolană a ordinii publice cu aplicarea violenței asupra părții vătămate Gheorghe Tricolici, fapt ce

denotă prezența în acțiunile lui a elementelor infracțiunii de huliganism, însoțit de vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

La fel, instanța de apel a menționat că, tragerea lui Gheorghe Tricolici la răspunderea contravențională în baza art. 78 Cod contravențional, pentru maltratarea lui Ion Șargarovschii, precum și la răspunderea penală în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pentru sustragerea pe ascuns a unei părți componente a camerei de uscat tutun, nu îndreptățește în fapt acțiunile inculpatului Anatolie Brăilean, săvârșite de el ulterior acestor evenimente, adică după un anumit interval de timp, astfel excluzându-se versiunea unei legitime apărări, caracteristic pentru care este pericolul iminent pentru securitatea persoanei și integritatea proprietății.

Or, din materialele cauzei se confirmă că conflictul dintre inculpat și partea vătămată s-a iscat după comunicarea primită de la paznicul Ion Șargarovschii referitor la maltratare și nu nemijlocit în timpul săvârșirii ei, fiind desfășurat în prezența mai multor persoane pe un teritoriu public, ceea ce în fapt denotă lipsa de cauzalitate dintre acțiunile lui Gheorghe Tricolici încadrate la normele materiale enunțate și a celor săvârșite de inculpatul Anatolie Brăilean.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apărării referitor la pretinsa vătămare a integrității corporale a părții vătămate, deoarece contravine rezultatelor rapoartelor de expertiză medico-legală, inclusiv în comisie potrivit cărora leziunile corporale au fost produse la acțiunea traumatică prin mecanism de lovire cu obiecte dure contondente, posibil în timpul (21 iulie 2012) și în circumstanțele indicate și în ansamblu condiționează dereglarea de lungă durată a sănătății (f.d.33-34, vol.II).

Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a considerat că, prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 90 Cod penal, și i-a stabilit inculpatului Anatolie Brăilean o pedeapsă echitabilă.

5. Avocații Ion Arhiliuc și Gheorghe Arhiliuc în numele inculpatului, în temeiul pct. 6), 8), 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare au invocat că, instanța de apel la judecarea apelului nu a ținut cont de prevederile art. art. 101 alin. (1), 414, 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, or, în speță, modul în care mijloacele de probă au fost obținute s-a desfășurat prin procedee probatorii contrare Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO, astfel, procesul penal în privința inculpatului Anatolie Brăileanu, în ansamblul său, în sensul art. 6 din CțEDO, nu a fost echitabil.

Recurenții consideră că, instanța de apel la unele argumente invocate în apel nu a dat un răspuns motivat, fiind expus printr-o singură frază de ordin general, iar altele le-a ignorat în totalitate fără a le reda în textul deciziei.

La fel, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut poziția primei instanțe în ce privește aprecierea probelor, acceptând concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor părții vătămate Gheorghe Tricolici și a martorului Ivan Brăilean, care sunt deja condamnați prin

sentința Judecătorei Florești din 09 martie 2015 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pentru fapta de furt săvârșită în același timp și loc cu fapta incriminată inculpatului Anatolie Brăilean, fără a le da o apreciere prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii eronate, premature și nemotivate.

Partea apărării, accentuează că instanța de apel fiind sesizată prin apel de către apărare, urma să analizeze, să aprecieze și să verifice fiecare probă aparte, să dezvăluie fiecare concluzie de acceptare sau respingere a probei, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Or, în speță, în cadrul examinării apelului declarat, instanța nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile date de partea vătămată Gheorghe Tricolici și martorul Ivan Brăilean, care erau în stare de ebrietate în momentul săvârșirii infracțiunii de furt, iar fiind depistați l-au maltratat pe paznicul Ion Șargarovschii în scopul însușirii bunurilor în stăpânirea lor definitivă, - în raport cu declarațiile martorilor Raisa Brăilean, Valentina Galben, Tudor Galben, Nicolae Brăilean, Pantelemon Carpovici, Pantelemon Bezede, inclusiv a inculpatului Anatolie Brăilean.

Mai mult, partea apărării a prezentat în ședința instanței de apel o probă decisivă - copia sentinței Judecătorei Florești din 09 martie 2015, prin care Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean au fost condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, pentru fapta de furt săvârșită în același timp și loc cu fapta incriminată inculpatului Anatolie Brăilean, iar la baza sentinței menționate prima instanță a acceptat ca fiind veridice, pertinente și concludente declarațiile martorilor Raisa Brăilean, Ion Șargarovschii, Valentina Galben, Tudor Galben, Nicolae Brăilean, Pantelemon Carpovici, Pantelemon Bezede, inclusiv a inculpatului Anatolie Brăilean - în acest dosar în calitate de martor.

Aceste declarații, fiind absolut identice în ambele dosare penale, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestei probe decisive, astfel că în sentința contestată cu apel a rămas concluzia eronată a primei instanțe privind aprecierea critică a declarațiilor veridice a martorilor enunțați care au depistat infractorii furtului - Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean, care îl maltratau pe paznicul Ion Șargarovschii, acesta fiind însângerat de la leziunile corporale și, practic i-a reținut până la sosirea Primarului și a colaboratorilor Inspectorului de Poliție.

Deci, acțiunile lui Anatolie Brăilean urmau a fi apreciate sub aspectul prevederilor art. art. 36, 37 Cod penal, legitima apărare sau reținerea infractorului.

Susțin recurenții că, instanța de apel, deși a anexat la dosar în calitate de probe Ordonanța Procuraturii Florești de neîncepere a urmăririi penale din 01 octombrie 2012 și copia sentinței Judecătorei Florești din 09 martie 2015, prin care Gheorghe Tricolici și Ivan Brăilean au fost condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, nu s-a expus asupra acestor probe importante, care îl dezvinovățesc pe inculpat.

Menționează recurenții că, instanța de apel nu a înlăturat contradicțiile din raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 229 din 01 – 16 iulie 2014

(f.d.28-34 vol.II) în raport cu concluziile expertului Mihail Herescu date în ședința de judecată a primei instanțe, în acest context, fiind inacceptabilă poziția instanței de apel care, deși indică în textul deciziei proba respectivă în favoarea părții apărării (concluziile expertului Mihail Herescu date în ședința de judecată), însă nu o respinge, iar conform procesului-verbal al ședinței de judecată această probă nici nu a fost obiect al cercetării, nefiind dată citirii și consemnată în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, instanța de apel urma să se pronunțe asupra fiecărui argument menționat în cererea de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrare în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate în instanța de apel, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt și de drept și, respectiv vinovăția inculpatului în raport cu faptele incriminate.

Susțin recurenții că, instanța de apel a transcris integral conținutul probelor din rechizitoriu și sentință, inclusiv declarațiile părților audiate, fără a le verifica și aprecia conform art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) Cod de procedură penală, făcând referire și la declarațiile martorilor Raisa Brăilean, Ion Șargarovschii, Valentina Galben, Tudor Galben, Nicolae Brăilean, Pantelemon Carpovici, Pantelemon Bezede, Adela Ștefanet, Valeriu Olaru, a expertului Mihai Herescu, însă aceste declarații nu au fost citite și consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, soluție absolut contrară art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală.

Subsidiar recurenții au invocat că, instanța de apel, acceptând prin transcriere declarațiile martorilor Raisa Brăilean, Ion Șargarovschii, Valentina Galben, Tudor Galben, Nicolae Brăilean, Pantelemon Carpovici, Pantelemon Bezede, Adela Ștefanet, Valeriu Olaru, a expertului Mihai Herescu, care de facto și de iure îl dezvinovățesc pe inculpatul Anatolie Brăilean de sub acuzațiile incriminate, a conchis o altă soluție diametral opusă.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință avocatul Iulian Pleșca în numele părții vătămate Gheorghe Tricolici, care s-a expus pentru respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recursul nu a fost semnat de avocatul Gheorghe Arhiliuc, astfel nefiind respectate prevederile pct. 7) art. 430 Cod de procedură penală, or, deși autorii recursului invocă pct. 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu dezvăluie în cererea de recurs acest motiv.

6.1. Procurorul a depus referință asupra recursului, prin care s-a expus asupra respingerii acestuia ca inadmisibil, menționând că, instanța de apel corect a stabilit starea de fapt și vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate, în concordanță deplină cu probele administrate, amplu analizate și just apreciate.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Conform prevederilor art. art. 414, 415 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să argumenteze decizia adoptată invocând temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întru totul respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Instanța de apel a admis erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar.

În acest context, Colegiul penal menționează că, instanța de apel în decizia adoptată face trimitere la declarațiile martorilor Raisa Brăilean, Ion Șargarovschii, Valentina Galben, Tudor Galben, Nicolae Brăilean, Pantelemon Carpovici, Pantelemon Bezede, Adela Ștefan, Valeriu Olaru, a expertului Mihai Herescu, declarațiile cărora nu au fost supuse examinării în cadrul ședințelor de judecată în instanța de apel, cu toate că art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală prevede că, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În contextul celor expuse supra, Colegiul penal, reținând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurenți prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare

pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture eroarea de drept reflectată în decizia dată, să acorde o atenție sporită argumentelor formulate în apel și recurs (pct. 3, 5 din decizie) și, expunându-se pe deplin asupra acestora să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de avocații Ion Arhiliuc și Gheorghe Arhiliuc în numele inculpatului, în cauza penală în privința lui *Brăilean Anatolie Nicolae*, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 decembrie 2015 și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia pronunțată integral la 08 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma